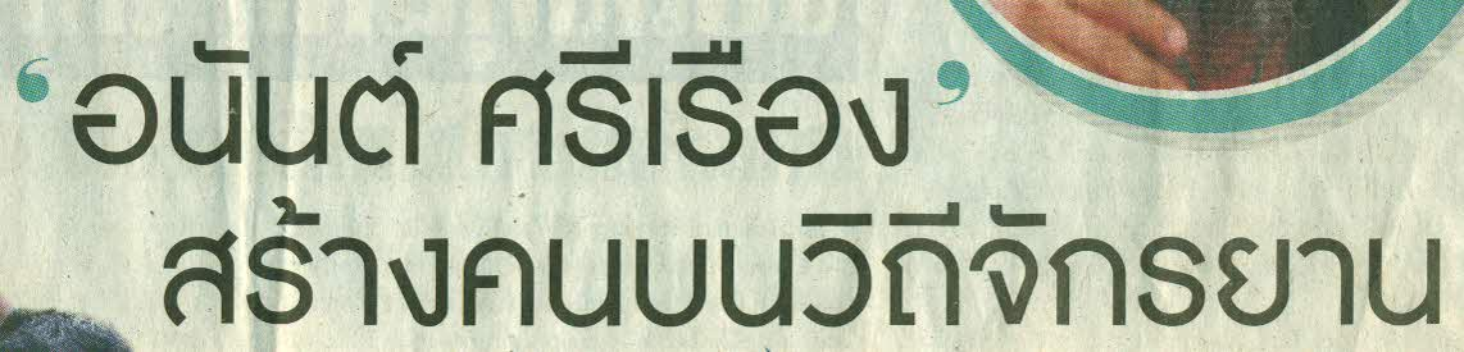

“อนันต์ ศรีเรือง”

สร้างคนแบบวิถีการงาน

“

สิ่งที่ผมสอน หัวใจหลัก
ไม่ใช่เรื่องจักรยาน จักรยานเป็น
เรื่องของสมาธิเล็กๆ
แต่การสอนจะทำให้เขาสามารถ
ใช้ชีวิตในวันข้างหน้าได้ ทำให้เป็น
คนที่มีประโยชน์ต่อโลก

”

คนที่รู้จัก อนันต์ ศรีเรือง ลูกชานา แห่ง อ.จอมบึง จ.ราชบุรี มาตั้งแต่ยังเป็นเด็กชาย ซึ่งเรียนหนังสือไม่เอาไหน ใฝ่ใจจนเกือบจะจบมัธยมต้นแต่ก็ทำไม่ได้ สุดท้ายมีเพียงประกาศนียบัตรจบประถมศึกษา 6 ดิดตัวมาเท่านั้น คงคาดไม่ถึงว่าวันนี้ อนันต์จะเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องจากสังคม ในฐานะ “ครู”

อนันต์ หรือที่เด็กๆ เรียกว่า “น้ำเงาะ” หรือ “โค้ชเงาะ” อดีตชอบขี่มอเตอร์ไซด์ ถึงขั้นตั้งทีมแข่งรถชื่อ ชาไก่ ก่อนตัดสินใจเลิกเพราะหวั่นอันตรายถึงชีวิตแล้วหันมาปั่นจักรยานแทน พร้อมดัดแปลงบ้านเป็นอู่ซ่อมรถ และแบ่งเวลาไปสอนเด็กๆ ซึ่งมีทั้งเกร มั่วสุม ยาเสพติด ซึ่งมอเตอร์ไซด์ ยกพวกตีกัน ลักเล็กขโมยน้อย และบางรายที่ขออาศัยอยู่ด้วย เนื่องจากครอบครัวแตกแยก ให้หันมาใช้ชีวิตบนแนวทางที่

อนันต์ ศรี สร้างค

ดี โดยใช้ “จักรยาน” เป็นเครื่องมือในการ
เปลี่ยนความคิดของเด็กเหล่า
นั้น และมีมารดา “แ
เนื่อง แทนคุณ”
ซึ่งปัจจุบัน
อายุ 68
ปี เป็น
ผู้ให้การ
สนับสนุน

เรื่องข้าวปลาอาหารตลอดมา
“จุดเริ่มต้นกับจักรยาน
เกิดจากความเบื่อหน่ายเด็ก
แถวบ้านที่เกร เพราะตอน
เด็กๆ เราก็เคยมีชีวิต
เหมือนกับพวกเขา จึง
อยากให้โอกาสและ
อยากออกกำลังกาย
เองด้วย ผมไม่มี
ความรู้ด้านจักรยาน
เลย แต่ในใจมันมี
ความมูทะลุ ทำอะไร
เหมือนคนบ้าปั่น

“โค้ชเงาะ” อนันต์ ศรีเรือง กับลูกชาย
“น้องแชมป์” พัทธนันท์ ศรีเรือง

เปลี่ยนความคิดของเด็กเหล่านี้นั้น และมีมารดา “แม่เนือง แทนคุณ” ซึ่งปัจจุบัน อายุ 68 ปี เป็นผู้ให้การสนับสนุน

เรื่องข้าวปลาอาหารตลอดมา “จุดเริ่มต้นกับจักรยานเกิดจากความเบื่อหน่ายเด็กแถวบ้านที่เกเร เพราะตอนเด็กๆ เราก็เคยมีชีวิตเหมือนกับพวกเขา จึงอยากให้โอกาสและอยากออกกำลังกายเองด้วย ผมไม่มีความรู้ด้านจักรยานเลย แต่ในใจมันมีความมทะลุ ทำอะไรเหมือนคนบ้าบิ่น ต้องทำให้ได้ ก็เริ่มจากขี่ใกล้ๆ และไกลออกไปเรื่อยๆ ไปกับเพื่อนชาวเยอรมัน จากระดานรีไปเชียงใหม่ ระหว่างทางก็เกิดความคิดมากมาย ก็นำเอาสิ่งดีๆ มาสอนเด็ก

มีวันนี้เพราะ‘น้ำเงาะ’

สราวุธ สิริธรรชัย

ต่ออีกที ทั้งการคิดและการขี่อย่างไร” อนันต์ ในวัย 44 ปี เล่าถึงอดีต การเริ่มต้นของเขาคือให้เด็กฝึกกับจักรยานเก่าๆ ที่ใช้กันไปซื้อของ เมื่อถึงวันแข่งขันก็ใช้รถจักรยานคันเดิมกับชุดซ้อมซ้อมไปสมัคร จนเป็นที่ตกชบขึ้น เพราะต่างจากนักปั่นอื่นๆ ที่ชนจักรยานคันละเป็นหมื่นเป็นแสนบาทและสวมชุดนักจักรยานลงแข่ง ทำให้ผู้จัดไม่อนุญาตให้เข้าร่วม ก่อนจะใจอ่อนเมื่อเห็นถึงความตั้งใจของ “โค้ชเงาะ” และเด็กๆ ที่สุดท้ายก็ทำได้เพียง ได้เข้าร่วมการแข่งขัน

“เราส่งเด็กไปคัดเป็นตัวแทนจังหวัดก็เป็นที่ตกไปทุกขา เพราะไม่รู้ว่าจะต้องแต่งตัวอย่างไร ซูเปอร์แมน เราเอารถที่ปั่นไปซื้อถ้วยเดียวไปแข่ง เขาก็ไม่ให้แข่งแต่สุดท้ายก็โดนไล่ออก ไม่ได้ เรากลับมาฝึกใหม่ หารถเก่าๆ มาซ่อม ซึ่งได้ความใจดีของ คุณคณเดชน์ มีแก้ว จาที่ซีเอ กรุ๊ป ผู้นำเข้าจักรยานชั้นนำ เช่น เบนิ ให้ตัวถังจักรยานมา ก็ไปแข่งกันอีกหลายปี จนกระทั่ง เจ้าวุฒิ สราวุธ สิริธรรชัย ได้ 2 เหรียญทองจากไท่หมิงไธอัส และอินไลน์ เรซ กีฬายาวชนแห่งชาติ ที่อุบลราชธานี ปี 2551”

ในปีนั้น นอกจากลูกศิษย์จะสำเร็จ “โค้ชเงาะ” ที่ดูภายนอกไม่เหมือนกับผู้ฝึกสอนทั่วไป เพราะใจห้าวและผมยาวรุงรัง ยังได้รับการเชิดชูเกียรติให้ได้รับรางวัล “ผู้ฝึกสอนจักรยานดีเด่น”

ตัวอย่าง
เยาวชนที่เคยได้รับการ
ฝึกอบรมจากโค้ชเงาะคือ
สราวุธ สิริธรรชัย นักจักรยานหนุ่ม
ทีมชาติไทย วัย 22 ปี

“สิ่งที่น้ำเงาะสอนเป็นเรื่องที่ดี เรื่องที่ผมประทับใจและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันคือเรื่องสมาธิ เพราะการฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน จะเหนื่อยมาก ร้อนก็ร้อน ทำให้ง่วงหงุดหิด แต่น้ำเงาะมีวิธีสอนให้เราทำสมาธิที่สามารถอยู่ท่ามกลางแดดร้อนๆ และมุ่งมั่นไปกับการปั่นจักรยานได้ นอกจากนี้ยังสอนไม่ให้เดินตามกระแสสังคม ไม่ให้ใจของพุ่มเฟิยที่ปรับเปลี่ยนตลอดเวลา

อนันต์ ศรีเรือง ลูกชาวนา แห่ง อ.จอมบึง จ.ราชบุรี มาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก
หนังสือไม่เอาไหน ไต่ไปจนเกือบจะจบมัธยมต้นแต่ก็ทำไม่ได้ สุดท้าย
อาศัยบัตรจบประถมศึกษา 6 ติดตัวมาเท่านั้น คงคาดไม่ถึงว่าวันนี้
บุคคลที่ได้รับการยกย่องจากสังคม ในฐานะ “ครู”

...
ได้ๆ เรียกว่า “น้ำเงาะ” หรือ “โค้ชเงาะ” อดีตชอบขี่มอเตอร์ไซด์ ถึงขั้น
ขี่ฮาโก ก่อนตัดสินใจเลิกเพราะหวั่นอันตรายถึงชีวิตแล้วหันมาปั่นจักรยาน
ตัดแปลงบ้านเป็นอู่ซ่อมรถ และแบ่งเวลาไปสอนเด็กๆ ซึ่งมีทั้งเกร มั่วสุม
เสพยา ชิงมอเตอร์ไซด์ ขกพวกตึกกัน ลักเล็กขโมยน้อย และบางรายที่ขอ
อาศัยอยู่ด้วย เนื่องจากครอบครัวแตกแยก ให้หันมาใช้ชีวิตบนแนวทางที่

อีกด้วย

จากวันเริ่มต้นถึงวันนี้ 14
ปีแล้วที่หนุ่มเมืองโอ่งลงมือ
เปลี่ยนชีวิตเด็กเกรบนถนน
ก็พารถถีบ โดยได้รับความ
ช่วยเหลือจากผู้อื่นบ้าง
รวมถึงจาก “เบนชิ” แบรินด์
จักรยานเก่าแก่ของโลก
จึงใช้ชื่อชมรมจักรยาน
“เบนชิ ราชบุรี” ออกไป

‘อนันต์ ศรีเรือง’ สร้างคนบนวิถีจักรยาน

ดี โดยใช้ “จักรยาน” เป็นเครื่องมือในการ
เปลี่ยนความคิดของเด็กเหล่านี้นั้น และมีมารดา “แม่
เนื่อง แทนคุณ”
ซึ่งปัจจุบัน
อายุ 68
ปี เป็น
ผู้ให้การ

สนับสนุน
เรื่องข้าวปลาอาหารตลอดมา
“จุดเริ่มต้นกับจักรยาน
เกิดจากความเบื่อหน่ายเด็กๆ
แถวบ้านที่เกร เพราะตอน
เด็กๆ เรายังมีชีวิต
เหมือนกับพวกเขา จึง
อยากให้ออกมาและ

แข่งขัน โดยมีเด็กๆ วนเวียนเข้ามาให้สอนไม่ขาดสายและผลผลิตที่ได้ อาทิ สราวุฒิ สิริธชัย ซึ่ง
ติดทีมชาติไปเรียบร้อยแล้วคือสิ่งที่การันตีถึงความสำเร็จในการทำงานที่ไม่มีชื่อโครงการ ไม่มีการตั้งงบประมาณเพื่อขอเงินจากรัฐและเอกชน แต่กลับเป็นสิ่งที่จดจำของผู้พบเห็น เพราะ “โค้ชเงาะ” ทำ
มาด้วยความยากลำบากตามประสานักยากจน

เมื่อเจาะความคิดของ “โค้ชเงาะ” พบว่า สิ่งที่ต้องการสอน ไม่ใช่การปั่นอยู่บนโพเดียมสูงสุด
ในฐานะแชมป์ แต่สอนให้เด็กๆ เป็นคนดีมีคุณภาพ โดยสอนเรื่องสมาธิ ศิล และธรรม สอนให้รู้จัก
ควบคุมตัวเอง คิดได้ด้วยตัวเอง กล้าในบาปบุญคุณโทษ รู้เรื่องกฎหมาย ช่วยเหลือสังคม การอยู่
ร่วมกับธรรมชาติ ตลอดจนการดำเนินชีวิตด้วยการพึ่งพาตนเอง

ยกตัวอย่างเรื่องสมาธิ โค้ชชาวราชบุรี กล่าวว่า การขี่จักรยาน ซึ่งมีแต่ความเหนื่อยล้า แค่นี้ก็
ร้อน คู่แข่งก็เยอะ ทำให้หือแท้ จึงสอนให้เด็กๆ พยายามปรับความคิด มีทั้งพาไปนั่งแช่น้ำร้อน
และยืนกลางแดด ซึ่งแต่ละคนจะอยู่ได้นานไม่เท่ากัน เมื่อถามเด็กไปว่าจะทำอย่างไร ทุกคนตอบว่า
ต้องอดทน ก็บอกกลับไปว่า ความอดทนคือเบื้องต้น การจะอยู่ตรงนั้นได้ ต้องมี “ความว่างเปล่า”
ให้ปรับความคิดให้เหมือนกับว่าเรากำลังนอนสบายๆ ส่วนไหนของร่างกายที่รู้สึกร้อนก็อย่าไปเกร็ง
มัน ให้อ่อนๆ ผ่อนคลาย ต้องไม่คิดว่ามันร้อน ลำบาก ถ้าทำได้มันคือ “การรู้จักปล่อยวาง”
จะทำให้มีสมาธิอยู่กับการแข่งขัน

“สิ่งที่ผมสอน หัวใจหลักไม่ใช่เรื่องจักรยาน จักรยานเป็นเรื่องของสมาธิเล็กๆ แต่การสอน

เปลี่ยนความคิดของเด็กเหล่านี้
นั้น และมีมารดา “แม่
เนื่อง แทนคุณ”
ซึ่งปัจจุบัน
อายุ 68
ปี เป็น
ผู้ให้การ

สนับสนุน
เรื่องข้าวปลาอาหารตลอดมา
“จุดเริ่มต้นกับจักรยาน
เกิดจากความเบื่อหน่ายเด็กๆ
แถวบ้านที่เกเร เพราะตอน
เด็กๆ เราไม่เคยมีชีวิต
เหมือนกับพวกเขา จึง
อยากให้โอกาสและ
อยากออกกำลังกาย
เองด้วย ผมไม่มี
ความรู้ด้านจักรยาน
เลย แต่ในใจมันมี
ความมตะๆ ทำอะไร
เหมือนคนบ้าบิ่น
ต้องทำให้ได้ ก็เริ่ม
จากขี่ใกล้ๆ และ
ไกลออกไปเรื่อยๆ
ไปกับเพื่อน
ชาวเยอรมัน
จากราชบุรี
ไปเชียงใหม่
ระหว่างทาง
ก็เกิดความ
คิดมากมาย
ก็นำ
เอาสิ่ง
ดีๆ มา
สอนเด็ก

ต่ออีกที ทั้งการฝึกและการขี่อย่างไร” อนันต์ ในวัย 44 ปี เล่าถึงอดีต
เริ่มต้นของเขาคือให้เด็กฝึกกับจักรยานเก่าๆ ที่ใช้กันไปซื้อของ เมื่อถึงวัน
รถจักรยานคันเดิมกับชุดซ่อมซ่อมไปสมัคร จนเป็นที่ตกลงขบขัน เพราะต่าง
จักรยานคันละเป็นหมื่นเป็นแสนบาทและสวมชุดนักจักรยานลงแข่ง ทำให้
ก่อนจะใจอ่อนเมื่อเห็นถึงความตั้งใจของ “โค้ชเงาะ” และเด็กๆ ที่สุด
เข้าร่วมการแข่งขัน
อดีตเป็นตัวแทนจังหวัดก็เป็นทีที่ตกลงไปก็หา เพราะไม่รู้ว่าจะแต่งตัวอย่างไรกับ
รถที่ปั่นไปซื้อของเดียวไปแข่ง เขาก็ไม่ใช่ว่าแต่สุดท้ายก็อนุโลม แต่ก็สู้
มาฝึกใหม่ หารดเก่าๆ มาซ่อม ซึ่งได้ความใจดีของ คุณคนเฒ่า มีแก้ว จาก
ผู้นำเข้าจักรยานชั้นนำ เช่น เบนซิ ให้ตัวถังจักรยานมา ก็ไปแข่งกันอีก
ปี จนกระทั่ง เจ้าวุฒิ สราวุฒิ สิริธรรณ ได้ 2 เหรียญทองจากไหมไทรอัล
และออนไลน์ เรซ ก็พาเขาชวนแห่งชาติ ที่อุบลราชธานี ปี 2551”
ในปีนั้น นอกจากลูกศิษย์จะสำเร็จ “โค้ชเงาะ” ที่ดูภายนอกไม่
เหมือนกับผู้ฝึกสอนทั่วไป เพราะไว้หนวดเคราและผมยาว
รุงรัง ยังได้รับการเชิดชูเกียรติให้ได้รับรางวัล
“ผู้ฝึกสอนจักรยานดีเด่น”

ซึ่งจริง ๆ แล้วโค้ชเงาะเป็นคนที่มีหัวใจดีและเสียสละเพื่อเด็ก ๆ ส่วนโค้ชเงาะ
คิดที่มันชาติไปเรียนร้อยคือสิ่งที่ทำกันดีถึงความสำเร็จในการทำงานที่ไม่มีชื่อโครงการ ไม่มีการตั้งงบประมาณเพื่อขอเงินจากรัฐและเอกชน แต่กลับเป็นสิ่งที่จดจำของผู้พบเห็น เพราะ “โค้ชเงาะ” ทำ
มาด้วยความยากลำบากตามประสานักจักรยาน

เมื่อเงาะความคิดของ “โค้ชเงาะ” พบว่า สิ่งที่ต้องการสอน ไม่ใช่การยืนอยู่บนโพเดียมสูงสุด
ในฐานะแชมป์ แต่สอนให้เด็กๆ เป็นคนดีมีคุณภาพ โดยสอนเรื่องสมาธิ ศิล และธรรม สอนให้รู้จัก
ควบคุมตัวเอง คิดได้ด้วยตัวเอง กลัวในบาปบุญคุณโทษ รู้เรื่องกฎหมาย ช่วยเหลือสังคม การอยู่
ร่วมกับธรรมชาติ ตลอดจนการดำเนินชีวิตด้วยการพึ่งพาตนเอง

ยกตัวอย่างเรื่องสมาธิ โค้ชชาวราชบุรี กล่าวว่า การขี่จักรยาน ซึ่งมีแต่ความเหนื่อยล้า แค่นี้ก็
ร้อน คู่แข่งก็เยอะ ทำให้ท้อแท้ จึงสอนให้เด็กๆ พยายามปรับความคิด มีทั้งพาไปนั่งแช่น้ำร้อน
และยืนกลางแดด ซึ่งแต่ละคนจะอยู่ได้นานไม่เท่ากัน เมื่อถามเด็กไปว่าจะทำอย่างไร ทุกคนตอบว่า
ต้องอดทน ก็บอกกลับไปว่า ความอดทนคือเบื้องต้น การจะอยู่ตรงนั้นได้ ต้องมี “ความว่างเปล่า”
ให้ปรับความคิดให้เหมือนกับว่าเรากำลังนอนสบายๆ ส่วนไหนของร่างกายที่รู้สึกร้อนก็อย่าไปเกร็ง
มัน ให้อ่อนๆ ผ่อนคลาย ต้องไม่คิดว่ามันร้อน ลำบาก ถ้าทำได้มันคือ “การรู้จักปล่อยวาง”
จะทำให้มีสมาธิอยู่กับการแข่งขัน

“สิ่งที่ผมสอน หัวใจหลักไม่ใช่เรื่องจักรยาน จักรยานเป็นเรื่องของสมาธิเล็กๆ แต่การสอน
จะทำให้เขาสามารถใช้ชีวิตในวันข้างหน้าได้ ทำให้เป็นคนที่มีประโยชน์ต่อโลก” อนันต์กล่าวและ
บอกอีกว่าการสอน ก็ไม่ใช่พูดอยู่ฝ่ายเดียว แต่เปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้มีส่วนร่วมด้วย

“ความคิดของเด็กที่มาอยู่กับเรา มีทั้งเกรง คิดยา ทำร้ายพ่อแม่ ตลอดเวลาที่อยู่กับเรา จะได้
เห็นว่าเด็กขี้เกียจหรือไม่ ทำอะไรบ้างในวันๆ หนึ่ง วิธีการก็จะนั่งคุยกัน ใครคิดอะไรให้เล่าให้ฟัง
เพื่อทำให้เขามองเห็นตัวเองและคิดหาวิธีแก้ไขเองแล้วก็บอกกับเรา เราจะไม่คอยดุ วิธีนี้ผมใช้มาหมด
แล้ว การใช้ไม่เรียวดี ไม่มีทางแก้ได้ทั้งหมด แต่เราให้เด็กเล่าและแก้ที่ตัวเขาเอง เราไม่สามารถไป
แก้ไขแทนเขาได้”

โค้ชยอดเยี่ยม ซึ่งรักธรรมชาติมาก ยังได้สอนให้เด็กๆ คิดปลูกผัก ทำสวน ในขณะที่เขาคอย
อำนวยความสะดวกให้ความคิดของเด็กๆ เกิดเป็นรูปธรรม เช่น คิดค้นประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง
โดยมี “จักรยาน” เป็นตัวเชื่อม

“เขาให้แก๊งก์นำมา 2 ลูก ก็ยกขึ้นที่สูงแล้วเอาจักรยานมาเชื่อมต่อ เดินท้อพีวีซีจากแก๊งก์ไป
ตามจุดที่ปลูกพืช ทำเป็นระบบหยดน้ำ เข้าๆ เด็กจะมานั่งจักรยานให้น้ำขึ้นเต็มแก๊งก์ จากนั้นน้ำ
จะเดินไปตามท่อและหยดตลอดเวลา เด็กคิดทำกันเอง เรามีให้แค่จักรยานเก่าๆ ส่วนที่ขาดเหลือ
ให้เก็บเงินซื้อเอง เก็บเศษเหล็กไปขาย บางทีร้านรับซื้อของเก่าก็ให้มา ด้วยความที่เห็นเราตั้งใจทำ
กัน ส่วนจุดไหนที่ไม่มีท่อไปถึง ก็เอาน้ำใส่ขวดให้เต็มแล้วกดปากขวดลงบริเวณโคนต้นไม้ที่รดน้ำให้
ชุ่มไว้ก่อน จากนั้นบีบทำเป็นระบบน้ำซึม เราอำนวยความสะดวกต่อจากความคิดของเด็กๆ ขึ้นนะ
นิดหน่อย ส่วนใหญ่เด็กๆ คิดทำกันเอง”

ตอนเย็นหลังเลิกซ้อม พวกเขาจะนั่งคุยกันเพื่อคิดทำสิ่งดี ฉะนั้นเวลาในการซ้อม จึงมีน้อยเมื่อ
เทียบกับคนที่ปั่นเพื่อการแข่งขัน เพราะ “น้ำเงาะ” ไม่ได้ต้องการให้เด็กๆ มีความสามารถในการ
เอาชนะผู้อื่นทางด้านจักรยาน แต่ต้องการใช้กีฬาช่วยกล่อมเกล่าเด็กๆ จากความต้องการ ความ
อยากมีอยากได้ ซึ่งคือกิเลสที่เกิดจากความฟุ้งซ่าน

บทบาทของ “โค้ชเงาะ” ไม่ได้มีแค่นี้ เขายังได้รับเกียรติให้เป็นวิทยากรตามงานต่างๆ
เช่นงานที่มหาวิทยาลัยมหิดล โดยเน้นเรื่องการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสมดุล ไม่ตัดไม้ทำลาย
ป่า ไม่ทำร้ายโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาเน้นกับนักกีฬาในสังกัดเช่นกัน เพราะเชื่อว่ายังมีคนอีกจำนวน
ไม่น้อยที่ไม่รู้คุณค่าของต้นไม้ ไม่รู้แม้กระทั่งว่าข้าวที่กินกันนั้นเติบโตมาจากข้าวเปลือก และใน
วันที่ 31 พฤษภาคม 2558 โค้ชยังได้เตรียมจัดงานบุญ “ปันคืนผืนป่า” ณ สำนักสงฆ์ธรรมญาณ
ราศรีสุทธธิ อ.จอมบึง จ.ราชบุรี ดูรายละเอียดได้ที่ <http://www.thaimtb.com/forum/viewtopic.php?f=57&t=1157108>

การได้รู้จักกับ อนันต์ ศรีเรือง ถือเป็นเรื่องดีอย่างยิ่ง เพราะสิ่งที่เขาทำนั้น มองว่าเป็นสิ่งที่มี
คุณค่าและสะท้อนว่าการที่คนเราจะลุกขึ้นมาทำอะไรที่เป็นประโยชน์ การจะหยิบยื่นโอกาสให้ผู้อื่น
ไม่จำเป็นต้องรอให้ร่ำรวย ขอเพียงมีความมุ่งมั่นและเสียสละ ก็สามารถลงมือทำได้ทันที
คำกล่าวที่ว่า “คำของคนอยู่ที่ผลของงาน” น่าจะเหมาะกับ “น้ำเงาะ” มากที่สุด

• ปทุม กลิ่นหอม : เรื่อง •

• กิตติพันธ์ รอดสุพรรณ : ภาพ •

านหนุ่ม

เรื่องที่ดี เรื่องที่ผมประทับใจและนำมาใช้ในชีวิต

การฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน จะเหนื่อยมาก ร้อนก็ร้อน ทำให้
ให้เราทำสมาธิที่สามารถอยู่ท่ามกลางแดดร้อนๆ และมุ่งมั่นไปกับ
มันยังสอนไม่ให้เดินตามกระแสสังคม ไม่ให้ใจของพุ่มเพื่อที่ปรับเปลี่ยน

ย้อนไป 10 ปีที่แล้ว ตอนที่ฝึกกับน้ำเงาะ จักรยานเก่ามากก็ก็ธรรมดา เวลาไปแข่ง น้ำเงาะจะ
เอาเงินส่วนตัวเป็นค่าอาหารและเดินทาง พวกเราก็จะช่วยเก็บเศษเหล็กไปขาย และน้ำเงาะยังเคย
เอารถไปขาย เอาเงินมาช่วยซ่อมจักรยานให้พวกเราด้วย มาถึงวันนี้ ชีวิตดีขึ้นมาก ได้ดีดีที่มันชาติ
ถ้าไม่มีน้ำเงาะก็คงไม่มาถึงวันนี้แน่นอน” สราวุฒิ ศิษย์ก้นกุญแจของโค้ชเงาะกล่าว